

[Ministeren for skatter og afgifter.]

hvervslivet opnår en likviditetsfordel og en betydelig rentefordel. Herved opnås en kompensation for omkostningerne ved opkrævningen. Man kan også pege på, at de øvrige opgaver, som nævnes i bemærkningerne til centrum-demokraternes forslag: ATP, sygelønsordning, statistiske oplysninger og lovpligtig ulykkesforsikring, ikke udelukkende udføres, uden at erhvervslivet også har en i hvert fald indirekte fordel af dem.

Man må derfor stille det spørgsmål, om de erhvervsdrivende med rimelighed kan siges at have krav på en særlig godtgørelse for de opgaver, de udfører, ud over den dækning, der er indeholdt i de fordele, jeg her har nævnt.

Jeg vil godt i denne forbindelse minde om erhvervslivets reaktion i forbindelse med den midlertidige momsnedsettelse, hvor det jo af en række henvendelser til folketinget fremgik, at man fra erhvervslivets side betragter denne likviditetsfordel og denne rentefordel, der ligger i betalingsterminerne, som en meget betydelig fordel og af meget betydelig værdi for erhvervslivet.

Det er omtalt i bemærkningerne til de to lovforslag, at forslagene især tager sigte på at hjælpe de mindre og de helt små næringsdrivende. For så vidt angår centrum-demokraternes forslag, fremgår dette også af, at godtgørelsen er fikseret til et fast beløb pr. virksomhed. Skal der gives en godtgørelse, er det da også en rigtig idé, men jeg vil gerne pege på, at dette rent konkret viser, hvor vanskeligt det er at udforme et egentligt godtgørelsessystem, der tager hensyn til, hvad det er, der ydes godtgørelse for. Centrum-demokraternes forslag indebærer således, at der gives den mindste momsvirksomhed, som måske kun har en årlig omsætning på 5.000 kr. eller lige derover, en årlig godtgørelse på 3.000 kr., uanset at den pågældende ikke beskæftiger nogen ansat og dermed ikke har opgaver f. eks. med indeholdelse af kildeskat. Omvendt er der en række erhverv, som ikke er omfattet af momsloven, men som har indeholdelse af kildeskat, ATP osv., det gælder bl. a. mange liberale erhverv, hvis omsætning, tjenesteydelser af forskellig art, ikke er belagt med moms; de får altså intet efter forslaget. Kristeligt folkeparti har som nævnt foreslået et fradrag

på højst 3.000 kr. for selvstændige erhvervsdrivende, der er momsregistrerede eller indeholdelsespligtige. Der vil også efter dette forslag blive ydet godtgørelse til den mindste momsvirksomhed uden nogen beskæftigede, på den anden side vil der i modsætning til efter centrum-demokraternes forslag blive tale om godtgørelse til virksomheder, der ikke er omfattet af momsloven, men som dog har én eller flere beskæftigede og derfor er indeholdelsespligtige.

Jeg synes nok, at alene disse få bemærkninger viser, at der foreligger betydelige afgrænsningsproblemer i forbindelse med de to foreliggende lovforslag. Jeg skal i øvrigt ikke gå i detaljer med hensyn til forslagene, men må allerede dels under hensyn til den store udgift, som forslagene vil betyde for staten, dels den meradministration, der uvægerlig vil blive tale om, på regeringens vegne afvise de to forslag.

Ove Hansen (S):

Det havde været rimeligt, om forslagsstillerne, når de kommer med et sådant forslag, havde fortalt os, hvad det vil koste, hvor mange penge det vil dreje sig om, hvilket provenutab der vil opstå. Det siges der intet om. Nu har skatte- og afgiftsministeren fortalt os, at det vil dreje sig om ca. 1 mia kr. i provenutab; det havde dog været rimeligt, om det var fremgået af lovforslagene, men det gør det altså ikke. Det havde også været rart, hvis det var fremgået af lovforslagene, hvordan dette provenutab skal udlignes, hvordan vi skal skaffe kompensation for dette tab. Det står der heller ikke noget om.

Med hensyn til disse to lovforslag vil jeg gerne sige, at da vi i 1965, 1966, 1967 drøftede problemerne i forbindelse med indførelse af merværdiafgift her i landet, var vi naturligvis klar over, at en sådan afgift ville påføre — det gælder også for kildeskattens vedkommende — erhvervsdrivende ekstraudgifter, og det er naturligvis ikke lige gyldigt, om der er tale om en virksomhed, der har et kontorhold i forvejen, eller om en selvstændig, der ikke har det, og som skal arbejde med problemerne ved dette ekstra regnskab. Det var vi klar over, og vi lagde ikke skjul på, at det kunne påføre ekstra arbejde, men vi tog hensyn dertil netop ved at give dem en lang frist med hensyn til afregningen med det offentlige, og det tror jeg